

Obaveza zahvaljivanja na blagodatima i strpljenja u nedaćama (Meka)

Hatib: dr. Fejsal b. Džemil Gazavi

5. šaban 1442. po Hidžri / 19. mart 2021.

Hvala Allahu, Onome Koji obilno daje i daruje. Svako dunjalučko i ahiretsko dobro koje Njegovi robovi postignu dolazi od Njega i svaka blagodat koju uživaju dolazi od Njega, Jedinog, On im je daje kao vid dobrote, a nije njihova zasluga. On štiti i čuva Svoja stvorenja, njihova tijela i živote, i opskrbljuje ih iz Svog neizmjernog dobra i dobročinstva, onako kako dolikuje Njegovoj plemenitosti i darežljivosti. Bdi je nad njima dok spavaju, kao da nisu griješili, i čuva ih kao da ništa loše nisu uradili. Hvalim Ga, slavljem neka je, zahvaljujem Mu, kajem Mu se i tražim od Njega oprost, i svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, koji druga nema, i svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, kome je On počast ukazao, odlikovao ga, ukrasio najljepšim osobinama, odabrao, čuvao, štiti i uputio. Allahovi robovi, oporučujem sebi i vama bogobožnost, ko se bude Allaha bojao, On će ga zaštititi, spasiti, čuvati od svakog zla i dati mu lijep završetak. "O vjernici, Allaha se bojte, i neka svaki čovjek gleda šta je za sutra pripremio i Allaha se bojte jer On dobro zna šta radite." (El-Hašr, 18)

O muslimani, koliko je samo Allahovih blagodati i dobročinstva prema nama! Njegove blagodati su nepresušne, nemaju broja ni granica.

Uzvišeni Allah kaže: "Kako ne vidite da vam je Allah omogućio da se koristite svim onim što postoji na nebesima i na Zemlji i da vas darežljivo obasipa milošću Svojom, i vidljivom i nevidljivom?" (Lukman, 20)

"... i ako biste Allahove blagodati brojali, ne biste ih nabrojali." (Ibrahim 34)

Jedna od blagodati koju mnogi ljudi ne opažaju ili ne cijene njenu vrijednost onako kako bi trebalo jeste blagodat blagostanja (Allahove zaštite od svakog zla). Koliko ljudi uživa u blagostanju i mnogim drugim blagodatima, ali ne zahvaljuju Onome Ko im je dao te blagodati, naprotiv zaboravljaju Darovatelja. Blagodat blagostanja zna cijeniti samo onaj koji ju je izgubio. Blagostanje, dok traje, ne opaža se, ali kada se izgubi, spozna se njegova vrijednost, slast i užitak. U jednoj mudrosti kaže se: "Blagostanje je skrivena vlast."

Allahovi robovi, blagostanje je širok pojam i ne obuhvata samo zdravlje tijela, kao što neki ljudi razumiju, nego obuhvata dunjaluk i ahiret. Neki učenjaci kazali su da je najispravnije mišljenje u pogledu značenja riječi Uzvišenog: "A ima i onih koji govore: 'Gospodaru naš, podaj nam dobro i na ovome i na onome svijetu, i sačuvaj nas patnje u Ognju!'" (El-Bekara, 201), da se dobro ovog svijeta odnosi na ibadet i blagostanje, a dobro onog svijeta na Džennet i oprost. Kada je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, posjetio jednog bolesnog muslimana, upitao ga je: "Jesi li učio ikakvu dovu, i jesi li išta tražio od Allaha?" "Da", reče on, "učio sam: 'Gospodaru moj, ako ćeš me kazniti na ahiretu, ubrzaj mi kaznu na ovom svijetu.'" Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: "Subhanallah, ti to ne bi mogao podnijeti! Zašto nisi kazao: 'Allahu moj, podaj nam dobro i na ovome i na onome svijetu, i sačuvaj nas patnje u Ognju?'" Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, uputio je dovu za njega i Allah ga je izliječio.

Blagostanje, odnosno Allahova zaštita, najvažnija je stvar koja je potrebna muslimanu, poslije imana, vjerovanja, i čvrstog ubjeđenja, jekina. Blagostanje je jedno od najvrednijih Allahovih blagodati prema čovjeku i najobilnijih darova i poklona. Nije čudo, stoga, što je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, često od Allaha tražio ovu blagodat. Jedna od njegovih dova bila je: "Allahu moj, omogući mi da uživam u vidu i sluhu, sve do svoje smrti, i podari mi blagostanje (zaštitu) u vjeri i tijelu." Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, preporučivao je ljudima i oporučivao im da od Allaha traže blagostanje. Abbas ibn Abdulmuttalib, radijallahu anhu, rekao je: "Rekao sam: 'Allahov Poslaniče, poduči me onome što ću tražiti od Allaha', a on je rekao: 'Traži

od Allaha blagostanje (zaštitu i spas)! Prošlo je nekoliko dana, a ja sam ponovo otišao kod njega i rekao: ‘Allahov Poslnaiče, poduči me onome što ću tražiti od Allaha’, a on je rekao: ‘O Abbase, traži od Allaha blagostanje (zaštitu i spas) na dunjaluku i ahiretu.’”

Jednog dana Ebu Bekr, radijallahu anhu, popeo se na minber, pa je zaplakao i kazao: “Prve godine po Hidžri, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, popeo se na minber i rekao: “Tražite od Allaha oprost i blagostanje (zaštitu i spas), jer čovjeku, nakon ubjeđenja, nije data vrednija blagodan od blagostanja (zaštite).”

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, savjetovao je svoju suprugu Ummu Habibu riječima: “Da si od Allaha tražila da te sačuva od patnje u Ognju i kaburskog azaba, bilo bi bolje za tebe.”

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, molio je Allaha za blagostanje i zaštitu u namazu i van namaza. U namazu je, na sjedenju između dvije sedžde, govorio: “Allahumagfirli verhamni ve afini vehdini verzukni! – Allahu moj, oprost mi, smiluj mi se, zaštititi me, uputi me i opskrbi me!” Jedna od kunut-dova kojoj je podučio Hasana, radijallahu anhu: “Allahumehdini fimen hedejt, ve afini fimen afejt! – Allahu moj, uputi me s onima koje si uputio, i zaštititi me s onima koje si zaštitio!” Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, svakog jutra i svake večeri tražio je od Allaha blagostanje (zaštitu), kao što prenosi Ibn Omer, radijallahu anhu: “Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije izostavljao ovu dovu, ujutro i uvećee: ‘Allahumme inni es’elukel-afve vel-āfijete fid-dun’ja vel-ahire. Allahume inni es’elukel-afve vel-āfijete fi dini ve dunjaje, ve ehli ve mali. Allahummestur avreti ve āmin rev’ati. Allahummahfazni min bejni jedejje, ve min halfi, ve an jemini, ve an šimali, ve min fevki, ve euzu bi azametike en ugtale min tahti! – Allahu, molim oprost i zaštitu Tvoju na dunjaluku i na ahiretu. Allahu, molim oprost i zaštitu Tvoju u porodici i imovini Svojoj. Allahu, pokrij moja sramna djela, a umiri moju bojazan. Allahu, sačuvaj me s moje prednje strane, te od svega što me može zadesiti s leđa, s desne ili lijeve strane i odozgo. Prizivam Tvoju veličinu da ne budem ubijen odozdo!” Kada je odlazio na počinak, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, govorio je: “Allahumme ente halakte nefsi ve ente teveffeha. Leke mematuha

ve mahjaha. In ahjejtaha fahfazha, ve in emetteha fagfir leha. Allahumme inni es'elukel-afijete! – Allahu, Ti si stvorio moju dušu, i ti je usmrćuješ. Tebi pripada njena smrt i njeno oživljenje. Ako je oživiš, čuvaj je, a ako je usmrtiš, oprosti joj. Allahu, molim Te da mi podariš zaštitu!” Kada se musliman probudi iz sna, uči sljedeću dovu: “Elhamdu lillahil-lezi redde alejje ruhi, ve afāni fi džesedi, ve ezine li bizikrihi! – Hvala Allahu Koji mi je vratio dušu, i zaštitio moje tijelo, i dozvolio mi da Ga spominjem!” Propisano je traženje zaštite i za umrle. Jedna od Poslanikovih dženezetskih dova bila je: “Allahumagfir lehu verhamhu, ve afihi va'fu anhu! – Allahu, oprosti mu i smiluj mu se, i zaštititi ga i pređi preko njegovih hrđavih postupaka!” Prilikom posjete mezarja, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, učio je: “Es-selamu alejkum ehled-dijari minel-mu'minine vel-muslimin, ve inna inšaallah bikum lahikun, nes'ellullahe lena ve lekumul-afije! – Es-selamu alejkum, stanovnici ovih kuća, od vjernika i muslimana. Mi ćemo vas uskoro pridružiti. Molimo Allaha da nama i vama podari zaštitu!” Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, utjecao se Allahu od gubitka zaštite (blagostanja). Govorio je: “Allahu, utječem Ti se od nestanka Tvojih blagodati, gubitka Tvoje zaštite, iznenadne Tvoje kazne i od Tvoje cjelokupne srdžbe!”

O vjernici, koga Allah opskrbi Svojom zaštitom (blagostanjem), taj se spasio, uspio je i postigao je sreću, a ko želi da blagostanje i sigurnost potraju, neka se boji Allaha, jer ko se Allaha bude bojao, On će ga zaodjenuti odjećom blagostanja, i njegov kraj će biti pohvalan. Ima ljudi koji su izgubili osjećaj za Allahovim nadzorom, i u čijim je dušama oslabilo strahopoštovanje, pa se ne suzdržavaju od činjenja grijeha i kršenja Allahovih naredbi, a neke od njih obmanulo je to što je Allah sakrio njihove grijehe i nije ih kaznio, pa su se čak počeli diviti svom grijehu, javno se hvalisati njime pred ljudima i činiti ga naočigled drugih, kao da i njih pozivaju. Njih je Allah kaznio tako što ih je razotkrio i uskratio im Svoju zaštitu. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Svim pripadnicima mog ummeta bit će oprošteno osim onima koji javno čine grijehe, a u javno činjenje grijeha ubraja se da čovjek uradi grijeh noću, a zatim osvane, Allah mu sakrio taj grijeh, a on kaže: ‘O taj i taj, uradio sam sinoć to i

to.’ Zanoćio je u Allahovoj zaštiti, a nakon što je osvanuo, otkrio je zastor kojim je Allah pokrio njegov grijeh.” Koliko je ljudi koji blagodat blagostanja i zdravlja koriste u onome što izaziva srdžbu Gospodara, ostavljajući ono što je Allah naredio, prelazeći Njegove granice i čineći grijeh. Kada se pozovu na namaz, umanjuju njegovu vrijednost i ne izvršavaju ga; a kada se pozovu na obavljanje onoga što je Allah strogo naredio, odbijaju, ohole se i ljute se na one koji su im uputili savjet. Koliko je ljudi koji uživaju u blagostanju, ali im ne naumpadaju bol i iskušenje, a neki idu toliko daleko u slijedeđu strasti da se ismijavaju s ljudima koji su iskušani nekom bolešću i ne zahvaljuju Allahu što ih je sačuvao tog iskušenja. Prenosi se da je Isa, alejhis-selam, svoje učenike savjetovao riječima: “Dvije su vrste ljudi: oni koji su u blagostanju i oni koji su u iskušenju. Smilujte se onima koji su iskušani, i zahvalite Allahu na blagostanju.”

Koliko su nam samo potrebni, dok uživamo sigurnost i blagostanje, budnost, pokajanje, predanost i dova, prije nego što nas zadesi kakvo iskušenje. Abdula’la et-Tejmi, Allah mu se smilovao, rekao je: “Često tražite od Allaha blagostanje (zaštitu), jer onaj ko je u iskušenju nema veću potrebu za dovom od onoga koji je u blagostanju, a nije siguran od iskušenja. Oni koji su danas iskušani jesu oni koji su jučer bili u blagostanju, i oni koji će sutra biti iskušani jesu oni koji su danas u blagostanju. Oni koji ustrajavaju u grijehenju prema Allahu nisu sigurni da ih u ostatku života neće zadesiti iskušenje koje će ih iscrpiti na dunjaluku i osramotiti na ahiretu.”

Ibn Dževzi, Allah mu se smilovao, rekao je: “Sretan je onaj ko je ponizan pred Allahom, i moli od Allaha blagostanje (zaštitu), jer nikome nije dato blagostanje trajno, naprotiv iskušenja su sastavni dio života na ovom svijetu. Razuman čovjek ustrajno moli Allaha za blagostanje (zaštitu), kako bi ono prevladalo u njegovim životnim situacijama. Treba znati da ne postoji put koji vodi samo ka onome što volimo. U svakoj tableti ima gorčine, i u svakom zalogaju ima zapinjanja. U suštini, nema sabura osim na odredbi, sudbini, a samo u rijetkim situacijama odredba je u skladu s ljudskim željama. Razuman je onaj ko svoju dušu, u strpljivosti, tješi

nagradom i olakšanjem, kako bi izašla iz iskušenja sa što manje žalbi, a zatim traži pomoć od Allaha i Njegovu zaštitu.”

O muslimani, Usama ibn Zejd, radijallahu anhumu, kazuje: “Rekao sam: ‘Allahov Poslaniče, nisam vidio da i u jednom mjesecu postiš, kao što postiš u šabanu?’ Poslanik, sallallahu alejhi ve se sellem, rekao je: “To je mjesec prema kome je većina ljudi nemarna, između redžeba i ramazana, mjesec u kome se djela uzdižu Gospodaru svih svjetova, a ja volim da se moja djela uzdignu Allahu dok postim.” To je mjesec šaban, u kojem je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, često postio, obrazloživši to činjenicom da je većina ljudi nemarna prema njegovoj vrijednosti, a u tome je poruka nama da ne budemo nemarni prema Allahu kada su drugi ljudi nemarni. Koliko je onih koji su protraćili svoj život, upropastili svoje vrijeme i nisu ga iskoristili za činjenje onoga što će ih približiti Gospodaru, iako ih je Allah počastio mnogim blagodatima, osjetilima i sposobnostima, i opskrbio ih zdravljem u tijelu i zaštitio od onoga čime je druge iskušao.

Donosite salavate na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, podarenu milost i nepresušnu blagodat, to vam je naredba od vašeg Gospodara, Koji je objavio: “Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur’anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom. Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

